

Henvendelse fra Børne- og Ungdomspsykiatrisk Selskab ang. arbejde på forløbsprogrammer

Kære sundhedsminister Ellen Trane Nørby

Børne- og Ungdomspsykiatrisk Selskab takker for muligheden for at deltage i arbejdet på forløbsprogrammer for børn og unge med psykiske lidelser – henholdsvis ADHD, angst/depression og spiseforstyrrelser. Det er vigtige projekter for det tværsektorielle samarbejde, som selskabet selv har været med til at efterlyse – dog primært ønsket i form af en forpligtende pakke frem for forløbsprogrammer.

Arbejdet i referencegruppen og de respektive arbejdsgrupper er knap midtvejs i formuleringen af de nye forløbsprogrammer. Derfor er der endnu mange ubekendte faktorer, hvilket vi anerkender og respekterer. Men alligevel føler vi det nødvendigt og værende rettidig omhu at reagere allerede nu. Grunden til vores henvendelse så kort inde i forløbet er, at vi frygter, at en masse kræfter, arbejde og ekspertise på områderne kan være spildte, hvis ikke en form for forpligtelse og ansvar indføres. Dette er meldingen fra vores medlemmer af såvel referencegruppe som alle 3 arbejdsgrupper. Vi håber, at vi kan nå at rette op på forudsætningerne, for det giver ingen mening at producere mere af det, som, vi ved, ikke virker, og det gør det desværre ikke uden forpligtelse. Det kan vi ikke byde de børn, unge og pårørende, der har behov for, at vi får børne- og ungdomspsykiatrien bredt og tværsektorielt set til at fungere optimalt.

Børne- og Ungdomspsykiatrisk Selskab har længe efterlyst en Børne- og Ungdomspsykiatrisk Pakke I, i stil med Kræftpakkerne. Dette har selskabet henvendt sig angående til Sundhedsministeren samt tidligere sundhedsminister Sophie Løhde, ligesom vi har haft foretræde for Folketingets Sundhedsudvalg og har skrevet flere kronikker i omnibusaviserne.

Vores higen efter en pakke er næsten udelukkende med det forpligtende ansvar for øje.

Det er derfor med det samme formål, vi nu henvender os ang. forløbsprogrammerne.

Der skal efter vores mening være forpligtende ansvar for alle parter på tværs af sektorer.

Dette griber ind i det kommunale selvstyre, ja, men for at citere statsminister Lars Løkke Rasmussen, da han som tidligere sundhedsminister indførte Kræftpakkerne og begrundede behovet for en forpligtende pakke: "Vi har tabt tålmodigheden [og] vi har forladt frivillighedens vej".

Vi ønsker også forpligtelser frem for frivillighed, når det angår forløbsprogrammerne.

Det er vores indtryk, at det tværsektorielle samarbejde sagtens kan forbedres inden for de givne økonomiske rammer. Det er også vores indtryk, at fagligheden generelt kan og vil blive løftet samt samarbejdet udviklet optimalt – men det kræver, at vi "forlader frivillighedens vej". Gældende såvel for den sekundære sektor som den primære med kommunerne som en del af dette.

Det er samtidig nødvendigt med en koordinering af behandlingsindsatsen og forståelse for, at indsatserne fra de forskellige instanser i mange tilfælde skal foregå samtidig.

Grunden til, at det er på tide med klare forpligtelser, er, at vi kan se, der sker en skævvridning og en øget geografisk ulighed, når 98 kommuner agerer individuelt i forhold til børne- og ungdomspsykiatrien.

Vi ser også en øget ulighed i sundhedsbehandling, da denne form for "postnummer-lotteri" får de ressourcestærke til at fortrænge de resourcesvage familier. Det er noget, vi ikke tror, at nogen ønsker – selvstyre eller ej. Vi tror, at vi bag misforståelserne og særegenheden vil det samme. Men det kræver, at bl.a. Sundhedsministeren træder til og får f.eks. kommunerne til at forpligte sig til at følge, hvad en arbejdsgruppe via fagligt samarbejde er nået frem til. Ellers fortsætter vi med tabt tålmod og spild af tid.

Med venlig hilsen

Anne Marie Råberg Christensen, formand og

Hanne Børner, næstformand Børne- og Ungdomspsykiatrisk Selskab